

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Digte

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 128. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-stub02val-shoot-idm139871599196656.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

II. Anonymt Svar paa Stubs Digt i Anledning af Raarups Mindedigt om Chr. Falster

Svar til Calumnianten No 99

der har undertegnet sig Trefoldig Nar Tredobbelte etc. etc. etc.

Trefoldig Nar tredobbelte,
etc. hvad har Drevet
Din Charlatan dit spøgelse,
At du saa grov har Skrevet
Om den der skrev saa smuk og Got
Om sin afdøde Rector,
Og dermed gjorde ingen spot,
Ey Bisp ey Rector Lector
De sidste Lærere hand Som
Discipel haver høret,
Dem taler hand jo ene Om,
Og andre ey har Røret,
Du har vel glemt Positio
Unius ey kand være
Alterius exclusio
Det er dig en Vanære
Hans Vers sig selv forsvare kand
og det var ham en Lycke
Da du med din begiort Forstand
hans Vers lod atter trykke
129Hvor tør du Kiøtter bieffe Saa
imod en Rectors Kræfter
Du bør som Binde Hund at staae
Ved Pindi Top herefter
Der skal du underholdes ved
Den feede Savt som Rinder
Af din Appollo og tilmed
Af dine Nii Gudinder
De Musers Ploug Appollos Slug
Parnassi Nordske Rotte
Du rimer paa Pedantisk Brug
men dievelsk kand du spotte
Du spottefugl naar saae du vel
Vor salig Falster flyve
Fra Død og Grav, som tosse selv
Du i dit Vers tør lyve
Naar saae du Falster bede til
At gjøre Muus til Stierner
Som din Pedant dog Skrive vil
for Rimets Skyld til Hierner
Ja paa Parnassi Tindings Stæd
Du fik det vel at høre
Der din Apollo dig Beskeed
Af det vil jeg ei Røre
Du fører vores Falster op
Paa din Parnassi Tinding
Som Fanden førte Xsti Krop
Din Giek det er din Vinding
Du skriver ud i dit Pasqvill
At Falster er opstanden
Ney hand som du ey førte stiiil
Du spottefulde Fanden

130Saa krøb og frem et Spøgelse
udi Kong Sauli dage
I Samuelis Lignelse
med sin løgnagtig Klage
Nu du Masqverte Samuel
Af Pindi Top udkrøben
Pak dig udi dit Hekkenfeld
Hvoraf du est udløben
Jeg maner dig du Fuule Aand
Ned i Parnassi høye
Der skal du føle Hectors Haand
Kand din Apollo bøye
March, synk forsvind som dug for Soel
Lad ingen meer dig høre
Staae saa ved din Apollo Stoel
naar hand vil noget Giøre
Kom nu i hans Parnassi Choer
I gamle Muse Qvinder
Og setter hvad som i Formaaer
Omkring Gespendstens Kinder
Ey Laurbær, men en Jordbærkrands
Best passer til hans snude
Indtil hand Faar igien sin sands
Og lader af at tude
Spøg nu du Giæk imens du vil
med Rector og med Riibe
men di dog helst du ikkun stil
Vil du ey meer i Knibe
Thi har du skurv saa har jeg Luud
hvormed jeg dig skal tvette
Saa din Calumniantisk Huud
det aldrig skal forgiette
131Til slutning du Parnassi Nar
Vil jeg dig skam befale
Men sig om du fik ikke svar
Der var som Din Tiltale.

Ribe Katedralskoles Bibl. D 25 Stubiana. 2 Kwartblade. - *Litt.*: Kinch S. 22. - Jf. Indl. S. 38 og 71.

1 No. 99] *Nummeret paa Kiøbenhavnske danske Posttidender 11. Dec. 1752, som bragte Stubs Digt. 3-4 Trefoldig.. etc.] jf. Slutningen af Stubs Digt. 15-17 Positio.. exclusio] Sætning i Retorikken: En Paastand kan ikke udelukke en anden Paastand. - 31 Slug] dvs. Svælg. 32 Nordske] dvs. nordiske. 55-57 Spøgelse.. Lignelse] se 1. Samuels Bog Kap. 28.*